

Nesmíš se splést

Petr Muk

Snad je nehybná, dnes obnažená
a stále zkoušená
svou duši má mdlou a utančenou
jakoby ztracenou

Zem pro tebe se odkrývá tak najednou
teď nesmíš se splést

A rozechvělá, v lítost zahalená
jak svou záhadou, teď odplavenou
se z břehů vylévá

Zem pro tebe se odkrývá tak najednou
teď nesmíš se splést

Tak dál před tebou rozcestí nechává

A zdálky budou krásné v modrých vodách
tvé tvary v pevninách jsou přede mnou
tvůj cit je ale vláčný, dál jen ubývá
barevný ostrov nám se nevydá, pro slzy své
se nevydá, pro slzy své

Je nazdobená a udivená zastřeně promlouvá
ví, že stvořenou, jen svou pokorou
celá se rozdává

Zem pro tebe se odkrývá tak najednou
teď nesmíš se splést

Proč je nemluvná, to sebe ukrývá
před tvou otázkou teď položenou
jak se k ní zachováš

Zem pro tebe se odkrývá tak najednou
teď nesmíš se splést